

е; но види са, че той не живѣлъ послѣ много за да са наслаждава съ славата, която достойно спечели за себе си и за своя народъ. Туй знаймы обаче навѣрно, че при наслѣдника му *Батая* (или *Батбая II*), аспаруховитѣ Българи са укрѣпихъ по-добрѣ въ Мизія, отдѣто твърдѣ често нападахъ на областитѣ Византійскы и прѣзъ Стара-планина, които до толкозъ плѣняхъ и запусѣвахъ, щото И-ръ Константинъ Погонатъ былъ принуденъ вече да иска миръ. « По « мнежество на грѣховитѣ ни, пише Теофанъ, той бѣ « принуденъ да са обвърже, за голѣмъ срамъ на рим- « ското име, да плаща на Българитѣ сѣка-година « опредѣлена давнина. И чудно бѣше какъто за да- « лечнытѣ, тѣй и за ближнитѣ страны, че онѣзи кои- « то покорихъ подъ себе си сичкытѣ народы на свѣ- « та, отъ истокъ до западъ и отъ сѣверъ до югъ, « сега бѣхъ са подчинили на този умразенъ и новъ « народъ! »

Този унизителенъ миръ съ Българитѣ станжлъ 680 год., и Констан. Порфирогенетъ ны научава, че туй было ве времето, когато Долна Мизія престанжла да са гледа като часть на Тракія. Ето и самытѣ му думы: « изгнило вѣтрѣшно и градо- « ветѣ завладены отъ варваритѣ, тракійското прави- « телство са раздѣли на малкы области. И дѣйстви- « телно Българія, Дунавъ и чатовната планина Ем- « ска (Hemus), която стига до Евксинскыя Понтъ, « съставяхъ часть отъ Тракія. Тѣзи мѣста днесъ при- « надлѣжжѣтъ на други. Тракія (собственно Романія) « са устрои отъ И-ра Константина и са въздигнж « чрезъ негова домъ. Тя никога не са е управѣла « отъ префектъ. Обаче, когато Българскыйтъ народъ, « който е народъ отхвърленъ отъ Бога, преминж рѣ- « шително Дунава, Императорътъ са принуди, спо- « редъ втурваніята на Скитытѣ и на самытѣ тѣзи